

יאיר אנגל

חלום לגעת
חלום ללטף
חלום לחבק
חלום לאהוב אותך

עד בלי סוף.

אמא

אנא

מחברת שירים

מחברת שירים

ההתחלה היתה מתוך בחירה

חשבתי שיהיה לי הרבה יותר קל
להפסיק לאהב אותך בכלל
ההתחלה היתה מתוך בחירה
אך זה המשיך בלית ברירה.

היום כבר לא הייתי מתחיל לאהב
גם לא אחת אחרת
כי אני יודע כמה זה יכול לכאב
כמו שאת לא משערת.

עכשיו ליבי הפך לשעווה
ולא יודע אם תוכל להיכנס בו אי פעם אהבה.

אז אולי תמצאי כבר את הפרצה בליבי
תצאי ממנו כבר ותעזבי אותי
להשאר ידידים זו גם היתה טעות
כי כל קרבה אליך תגרום לי בסוף למות.

הלימודים נראים לי כל כך טפשיים
יושב על הכסא ומסתכל לך בפנים
תוהה איך נוצרה כזאת ילדה יפה
אם היית נראת כמו קופה
זה היה פותר לי את הבעיה...

אהבה חד צדדית.

לא ידעתי שאוכל לאהב כל כך
ובטח לא האמנתי שזה יהיה אותך
תמיד חשבתי שהאהבה היא דבר סתמי ושטחי
ולעולם לא האמנתי שזה יכנס כל כך עמוק בתוכי.

להיות שמח זה נהיה בשבילי אתגר
אפילו לעצמי אני מתחיל להראות זר
הכל נראה פתאום שונה - לא כמו פעם
וגם אולי לקשר שלנו באמת כבר אין טעם
והכל בגלל שיש בנינו אהבה חד צדדית.

למרות שאני עלייך לא מוותר
מיום ליום רוצה אותך יותר
מבחינתי הניתוק בנינו לא יכול להיות
כי בלעדייך לא נשאר לי טעם לחיות.

אפילו שתהיי לי רק ידידה
לפחות שתהיי שלי לדקה
כי מאז שיש לי אליך את האהבה העיקשת
כל ילדה אחרת כבר לא נראת מושכת.

את יודעת?!?

אני מוכן לעשות בשבילך כמעט הכל
לרוץ להסתכן ולעבור כל מכשול
את יודעת שאני תמיד אומר לך ת'אמת מכל הלב
גם אם זה עולה לי בהרבה כאב
את גם יודעת שאתן את כל כולי
שתהיי לדקה רק שלי.

קשה לי לראות איך את עוברת במרכז הדסקוטק
עם האיפור, הג'ינס והג'קט
וכל הבגים עוברים, מריחים ונוגעים בך
כמו סיכות מתעלקות על מגנט.

ואני יודע שלהגיד שאני אוהב אותך זה דבר נדוש
אבל את לא מבינה כמה את בשבילי דבר קדוש
אז מה כבר נשאר לי להגיד...?

אני רק רוצה להגיד לך דבר חשוב
ואם לא תביני אני אומר לך אותו שוב
זה דבר ברור וחלק אחד
שבנינו מתאים רק סוג קשר אחד, שלא מתקיים עכשיו - ואת יודעת.

עדיין לא יודע אם יש לי סיכוי
כל יום הופך לעינוי
נמאס לי מהתסביך של להיות או לא להיות
לא עומד במתח העליות והירידות
ועם כל הכבוד לידידות
לא מוכן לקשר של שפל וגאות.

ולמרות שאני מוכן לעשות בשבילך הכל
גם את כנראה לא סיבה מספיק טובה להצטרף לבני השכל.

הולך ובא

אני עוד לא תפסתי מה מפריד ביננו
עוד לא תפסתי את השיטה
גם לא מבין למה אלוהים בחר לשים את שנינו
באותו עולם - באותה כתה.

מסתכל עלייך מהקצה השני של החדר
מנסה לנחש במה לא הייתי בסדר
לא מצליח לפרש את מבטייך הלא ברורים
וכבר נמאס לי מזמן מכל הבירורים.

מתקשר אליך שוב ואת לא עונה
ולא יודע למה
יושב מתוסכל, מסתכל בקירות
ואולי באמת הייתי כזה בן - זונה!

אולי אני מושך אותך אך את לא מרגישה
אולי אני חושק בך אך אין תחושה
ואולי אצלך זה לא יציב - זה הולך ובא
אז בואי נעזוב את זה עכשיו ונתאהב כבר בעולם הבא.

עכשיו

עכשיו אני יודע שאת של מישהו אחר
ולא כל כך יכול להסתדר
זוכר שהיו איתך ימים טובים יותר
ויש הרגשה כואבת שהייתי יכול להצליח יותר.

את יודעת שקשה לי לאהוב
שזו אצלי הפעם הראשונה
ודווקא עכשיו נראה יפה וטוב,
באה הנפילה - ואני רוצה לעזוב.

למרות שאת איתו עכשיו ולא איתי
רואה את המצב הזה זמני
מנסה לשמוע קול שאומר רק לי
שיום אחד עוד תהיי שלי.

שוב יושב שעות מרותק, ליד הטלפון המנותק
לא נותן לאיש להתקרב - יודע שעוד מעט את העולם אני עוזב
ואחרי השיחה שאאלץ על קולך הרך לוותר
יחזור בי הרצון להתאבד, עוד יותר.

עולם של חיצוניות

חשפת את עצמך האמיתית לעולם
הורדת ת'ג'נס , הלכו העקבים
ומיד נראה מה יגידו כולם.

את הולכת בנגב, בין ההרים
שצבע עורך באותם הצבעים
אבל עכשיו בלי ת'ג'נס או השמלה
את פתאום נראת לי עגולה

אבל אל תתייחסי לזה ברצינות
צריך לראות הכל בכנות
וזה לא אשמתך שהרסת את גופך
בעולם של חיצוניות.

כולם מתרחקים, נשארת בודדה
והכל כי את נראת עכשיו קצת יותר כבדה
עכשיו סוף סוף תביני כמה טעית
שיש לך באמת חברה אמיתית.

נשאר ידידים

לא יכול להרשות לעצמי להתאהב בך שוב
כי זה עלול להיות נושא מאד כאוב
מרגיש נפילה לבור כל כך מוכר
בור שכבר הייתי בו וליבי נשבר

אני יודע הרבה על חברות ורעות
ומוכן להשאר בתחומי הידידות
אבל מה לעשות שהמשיכה החזקה
היא כמו בית חרושת לאהבה.

אני כבר לא יודע אם זה נמנע, או לא נמנע
אם אתחיל שוב לאהוב אני עלול להיכנע
אז בואי נשאר ידידים - גם זה דבר נהדר
כי אם לא אלק אחורה ומהר, אני ארגיש את הדם נעצר.

אני נזכר לך שוב בחזייה השחורה
שהפעם גם הייתה רקומה מתחרה
שוב צבע עורך המדהים עובר במוחי
מקווה שהאהבה היא לא דבר נצחי.

עכשיו אני מרגיש לצדך כל כך חלש
מקווה שלא אצא מזה שוב מיואש
גם מקווה שהפעם הכל יהיה קטן
כי אין לי חשק לפגוש את השטן.

כל כך

לא עומד במצבי רוחך המשתנים
יום אחד מאושרת יום אחרי זה על הפנים
ואיך אדע איך תהיי מחר
אם עדיין לא יהיה מאוחר.

כעת אני רואה בחלון
שמש, רוח, וגם גשם מקומי
הכל כל כך מבולבל, כל כך לא ברור, כל כך כמו בליבי.

הלוואי וליבך היה כמו יופיך
כל כל ברור ונצחי
אך בנתיים הוא שייך לו ואולי גם לך
ואני כל כך מקנא, רוצה שהיא תהיה רק שלי.

אז אולי כבר תחליטי מה רצונך
ממני, ממנו וממך
ואולי את הסיבוב הרציני יש לך בעצם עם עצמך.

עכשיו כבר היגיע הזמן להחליט
החלטות רציניות וסופיות
כי אני מתחיל להרגיש לידך כמו סמרטוט
וחושב ברצינות על גיהנום ועל למות.

רק את

כבר אין לי בראש אף ילדה אחרת
את מסתירה לי ת'עתיך
מרגיש אותך בכל רגע לצידי
אני רוצה אותך שלי לתמיד.

פוחד להיכנס למערבולת אהבה
שקשה ממנה לצאת ללא פגיעה
ולמרות הכל אני אומר
שעליך אסור לי לוותר.

אז מה לעשות שאני אוהב
וכל כך נמשך
מתחיל לרצות רק אותך
עם ג'נס צמוד וחזיה שחורה.

מתחיל להרגיש משיכה הדדית
אך לא בטוח אם היא אמיתית
חש מתח וחום כשאנו לבד
והפעם אני לא מעוניין במין בלבד.

יחסים לא ברורים

מאז שהפסקתי עם כל המחמאות
את מתקרבת אלי הרבה פחות
רק שתדעי הקשר שלנו לא תם
אך אם זה רצונך אני לא יעצור לעצמי את הדם.

תהיי חופשיה לעשות מה שבראש
ותמיד תזכרי שאני מסתכל עלייך כמו שומר ראש
תקפצי מצידי על כל הבנים בעולם
רק אל תשכחי שגם אני בין כולם.

מהיום נהיה מן ידידים
לא רחוקים ולא קרובים
עם הרבה משיכה מנוגדת וריבים
ולעולם היחסים בנינו לא יהיו ברורים

פתאום אני מגלה אצלך את הצד האפל
שעד היום הצלחת להסתיר בערפל
רואה איך את נמרחת כמו צבע ממכחול
וכל מה שאני רוצה, זה לראות אותך משתתפת
בסרט כחול.

ועכשיו אני רואה כמה גדולה היתה הטעות שעשיתי
כשלכיוון המזוין שלך התחלתי להציץ
ואת כל הרגלי חיי שיניתי.

כבר לא איכפת לי

חיצי האהבה האחרונים יוצאים לי מהלב
ואני זוכר כל אחד, איך עשה לי כל כך הרבה כאב.
אבל הכל שווה את החופש של לא לאהוב
קשה לי להסביר כמה זה עושה לי טוב.

זה עדיין לא נכון שהתנתקתי לגמרי
ואני אומר, שיותר מציק הכאב שאחרי
אז אולי שתגמרי בין כולם לגשש
ואחרי שתספיקי עם כולם להתמשש
יצא רק לשנינו באחד הלילות, לבד, להיפגש.

כבר לא איכפת לי ששמים עליך ידיים
ולא משנה לי מי ימצוץ לך ת'שדיים
מצידי שיכנסו בך מלפנים ומאחור
כי האהבה שלי אליך כבר לעולם לא תחזור.

אז אם את שואלת למה אני עוד כאן
זה בגלל שהתבטלה לי פגישה עם השטן
ואם היית נותנת לי את הבחירה היום
הייתי שולח אותך לגהנום.

ועכשיו כמו שאת בטח רואה
אני יוצא לך עם החברה
ותפסיקי לנסות לסכסך ולהיות כזאת בת זונה
והכל בגלל שאת עכשיו מקנאה.

זה די מוזר

זה די מוזר שטוב לי עם זה שאת איתו
אולי אני עוד מקנא
אך יודע שכל דבר יבוא בעיתו.

גם שראיתי אותו מניח יד על כתפך
גם אם תספרי לי איך נכנס לגופך
תמיד אהיה שמח, או אשתדל להראות
כי מאד מאד חשוב לי שיגרמו לך להנות.

כשאני מפסיק לאהוב אותך לדקה
מיד מתחיל קשר של שתיקה
ואז חוזר הגעגוע
ואני שוב נופל לזה, למרות שאצא פגוע.

יותר לא אצייר על התיק או השולחן
ציור של לב שבור או סמלים של השטן
כי עכשיו דכאונותי ידחקו על הסף
ואצייר רק לב אדום שלם שבצד אחד שירי ובשני אסף.

אז אם את מרוצה, אני גם מרוצה
אך אם היית מציעה לי להיות בצידו השני של הלב
כמובן שהייתי רוצה!

לדעת אהבה

לא ידעתי שלאהוב זה דבר כל כך כואב
לא ידעתי שהאהבה עושה כל כך בלבול בלב
תמיד חשבתי שבאהבה יש רק טוב
ולכן בחרתי אותך לאהוב.

שמעתי הרבה על אהבה בחיים
אך מעולם, לפניך, לא הרגשתי אותה בפנים
ורק עכשיו כשהתחלתי אותך לאהוב
וקיוותי שזה יהיה כל כך מועיל
אני מגלה כמה שהאהבה היא דבר משפיל.

רציתי רק לדעת טעם אהבה
למרות שידעתי שלרבים היא כאבה
ורק שניסיתי אלייך להתקרב ולגעת
הבנתי באמת כמה היא פוגעת
וגם עכשיו, כשאני יושב רק בשבילך
וכותב ושר - אני יכול להרגיש את הטעם המר.

לא האמנת לי שאני אותך כל כך אוהב
לא ידעת כמה יופיין כואב
התייחסת אלי די בחוסר משמעות
ובגלל זה עכשיו אני כל כך רוצה למות
אך בראשי תמיד תשארי כחלום
ואולי יום אחד עוד נתאהב בגן עדן או בגהנום.

מחלת נפש שקוראים לה אהבה

זה סיפור מאד עצוב
על דבר מאד כאוב
לא מדובר בקסמים או כשף
מדובר בסוג חדש של מחלת נפש.

היום כבר יש מיליארד חולים
שלצאת מזה, לא יכולים
כי כל אחד יכול ליפול בפח
וזה כרוך בהרבה סבל ומפח.

אני נמצא עכשיו בבור
שממנו קשה מאד לחזור
אני חולה במחלה הארורה
מחלת הנפש שקוראים לה אהבה

אתמול כתבתי על זה שיר
כי גילו באיזו עיר
שגם אם זה עובר - זה תמיד חוזר ובא
וגורם לאנשים לרצות לעבור כבר לעולם הבא.

בדרך לעולם יותר יפה

כשאלוהים ברא את העולם
הוא הסתכל למטה וברא את האדם
למרות מאמצים ונסיונות אצל כולם
אפילו הוא לא יצר את האדם המושלם.

אז אולי כדאי שתוותר
כי זה לא משנה איך תראי
וגם שאתם רוקדים ושרים
זה עוד לא אומר שאתם חברים.

קחי הכל יותר רגוע
ותשתדלי לא לעשות אותי פגוע
כי החיים האלה הם בסך הכל עוד שלב
בדרך לעולם יותר יפה - יותר נשגב.

כשנפגש באותו עולם משופר
ולא נראה לי שזה יהיה מאוחר
אז נהיה מאושרים ואולי מאוהבים
ויהיו לנו הרבה חברות וחברים.

אבל עד אז נחזיק מעמד כאן,
בעולם המגעיל הקטן
למרות שאנחנו יודעים בינו
שבעולם הזה אין מקום לשנינו.

נזכרת בי רק בגלל השירים

את עוזרת לי לגמר לאהב אותך
אך זה לא מספיק
וכל פעם שזה נראה מתרחק
זה חוזר כמו פצצה מתותח.

אולי לא תאמיני לזה
שאני באמת לא רוצה ממך הרבה
כל מה שאני רוצה וכל מה שאני חושק
זה לעמוד איתך שעה ארוכה ולהתנשק.

את נתת לי אור ירוק, ואני עצרתי
את רמזיך המפתים לא קיבלתי
והיום נשארתי בצד, לשבת
כי כנראה, שאלייך, כבר איחרתי ת'רכבת

נעלב כל פעם מחדש,
את עושה טובה אם את מוסרת לי ד"ש
מחזירה אותי שוב לזכרונות המרים
ונזכרת בי רק בגלל השירים.

אבל אם אפסיק לאהב אותך עכשיו
את ככל הנראה תפני לי את הגב
כי קשה לך להיות עם מישהו, אפילו מספר שניות
אם אין לך עליו השפעה ועליונות.

פחות או יותר

אהבתי אותך בלילה אחד
הכל קרה כל כך מהר
לקחתי אותך למקום שקט
בשביל לראות פחות או יותר

הסתובבו שם אנשים מכל הכיוונים
לראות אותך.
אני ישבתי שם עצוב
להיות בטוח שאת שלי עכשיו

את הולכת יפה על עקבים גבוהים
תמיד הפנים שלך כל כך מאירים
את בובת ריקוד שמתאהבים בה מהר
את מושכת לכל היותר.

סיפרתי לך סיפורים קשים
שגם ילדים אותם עוברים
נתתי לך מחשבות טובות
שגם לי קשה איתן לחיות.

זה סופי

לא יודע איך להתחיל
מילים לא יוצאות מהפה
תמיד חשבתי שאוכל להפסיק
אבל הכאב לא מרפה

הכמות גדלה מיום ליום
משעה לשעה מתחזקת
לא יכול כבר לנשום
תחושת המוות אותי חובקת!

לסיים כמה מילים אחרונות
לפני שאני נבלע בגהנום
אל תבכי ואל תזילי דמעות
כי את הסוף לא ניתן לשנות.

לא ניצלתי את החיים
לפחות לא כמו שרציתי
הציפיות היו גדולות מדי
ולא זוכר כבר מה ראיתי.

תנו לי לעבור לאהבה הבאה

באת היום במצב רוח קצת מוזר
ליבך היה שמח ומבטיך מואר
סיפרת לי מה עשיתם בגן הציבורי
אבל אני כבר לא אוהב אותך וזה לא מטריד אותי

פתאום הכל נראה לי קל, יותר מציאותי
כל משפט שלך נראה פחות משמעותי
האהבה הפכה לדבר פחות מעיק
ולא מרגיש עוד צורך, לקשר מעמיק.

אז עכשיו אני יכול להמשיך את החיים
להתנקות ממך היטב, מבחוץ ומבפנים
ולהסתכל בגאווה ובשקט
על האהבה שחולפת ומתרחקת.

אולי היא עוד תחזור ואת תשובי לליבי
כרגע זה נראה ממש לא אמיתי
אז תני לי לעבור לאהבה הבאה
שתהייה הרבה יותר מוצלחת - בתקווה.

ואולי זה מסוכן
שאיבדתי בך כל ענין - והחלון מראה ענן
כי אסור לשכוח שאנחנו בני אדם
לא חיות ולא שדים
ובאמת חבל שלא נהייה עוד ידידים.

מין ואהבה

בתקופה ההיא כשאהבתי אותך
קרה לי דבר מאד לא אופיני
הייתי קצת דפוק, אפילו משוגע
התחלתי לחבר בין מין לאהבה.

את גרמת לי לחשוב מחשבות,
שתמיד חשבתי אותם הפוך
וכל זה כדי לבלות איתך רבע לילה
מתחת לאותה שמיכת פוך.

עוד לא מבין איך גרמת לי להיות כל כך חלש
יותר לא אתן שזה יקרה מחדש
וגם אם תעמדי תחת חלוני,
וגם אם תבואי לעמוד לימיני
לא אתן לעצמי לחזור לסיוט החולני.

אז עכשיו חזרתי לדרך המוטב
כמו כבשה לעדר, כשהחליל משמיע תו
אז כמו שאומרים אני שוב במיטבי
כשהאהבה בצד אחד ומין בצד שני

מאז שנהיית שלו...

מאז שנהיית שלו
אף אחד אינו קיים
את רוצה להיות רק איתו
בשקיעה על חוף הים.

מספרת עליו לכולם
שוכחת לגמרי מכל העולם
אסור לך יותר להושיט את היד
כי עכשיו את שלו ושלו בלבד!!

אולי זה לא טוב וזו לא השיטה
גם אם את מאד מאד רוצה
להיכנס איתו ביחד לאותה המיטה
ואל תעלבי או תקחי את זה אישית
אבל הפכת ת'אהבה ליותר מדי רישמית

עכשיו שיש לך אותו, לי כבר לא כואב
כי זה טוב שיש חבר שנמצא עמוק בלב
ואל תדאגי שאת אוהבת אותו
כי גם הוא אותך מאד אוהב.

אתמול

אתמול עוד הייתי מאוהב
היום זה נראה נידך
אתמול זה עדיין כאב
היום אני רק נמשך

אתמול כל רצוני היה
שתרצי בי גם
היום אני מת לגעת
והרצון הקודם נעלם.

אם היית רוצה אותי אתמול
היית מקבלת הכל
אם תרצי אותי מחר
כנראה שיהיה מאוחר
כי אולי אני אשאר כל הלילה ער
ואולי אני בכלל לא אתעורר.

עוד לא הספקתי להשתחרר מהאתמול
את הכאב עוד לא גמרתי לאכל
אך חושב עכשיו איך נהנתי איתה
ואותך אני רוצה רק למיטה.

אני לא יודע

אני לא יודע איך הייתי קם בבקר
בלי לדעת שאני הולך לפגוש אותה
לא יודע איך הייתי הולך לישון
בלי לחיות בשלום איתה
לא יודע איך הייתי מחזיק מעמד
אם מה שהייתי עושה לא היה מושך אותה
ואני לא יודע למה אני לא מצליח להנות אותה.

לא יודע איך בלי חכמתה
הייתי לומד לקח מטעויות
אני לא יודע איך אגיע לבגרות
לא יודע איך היא הישיגה כל כך הרבה בטחון עצמי
אבל אני יודע שבכל פעם שאני נתלה עליה
אני מקפיץ לה את האגו האישי.

אני גם לא מבין איך מהטעות הזו -
עוד לא הצלחתי להיגמל
למרות שבזמן האחרון אני מנסה ומשתדל.

ואם אמשיך לא לדעת כל כך הרבה דברים
אני אתחיל לגמור את החיים.

מחכה לאור.

יושב תקוע בתוך חדר קטן
עם הפוך והסטריאו עפוף עשן
רואה צלליות לאורו של הנר
נאחז בכח שלא אשבר

מפסיק את הרעש מתמכר לשתיקה
מכבה את הנר, נזכר בנשיקה
יושב ומחכה לאור שיבוא
כי כל תקוותי האחרונות כבו.

פתאום אורה של השמש עלה
ונשכח כל הכאב והצער
מסתכל בדום על העולם הבא
ועם השקיעה, יפתח אליו השער.

נמאס לי !

נמאס לי כבר לכתוב עלייך
ולחשוב שאת שלי
נמאס לי כבר לראות אותך
ולראות איתך אותי.

אז פעם הבאה תחשבי טוב
לפני שאת מתקרבת לרחוב
שבו אני גר או מת
ועכשיו תתרחקי באמת.

לכי עכשיו נגמור את הסיפור
ונחפש התחלה חדשה
כי זה מתחיל לקבל מימד של כיעור
ועדיף שיהיה בקיצור.

אז מה אם תמיד זה לא נגמר טוב
ננסה לשנות ת'שיטה
ולמרות שעכשיו התחלת לאהב
תאלצי לעזוב ת'מיטה.

ואין לנו ברירה, עוד נפגש בכתה
המבטים יפגשו כמעט כל דקה
ואם אנחנו אוהבים ומתאימים, או לא
לעולם לא נדע.

לא שווה אותי

לפעמים אני חושב שזה לא מציאותי,
שאני כל כך אוהב אותך ואת כל כך שונאת אותי
אני עוד לא מאמין שזה קרה גם לי
ואני מרגיש פתאם כל כך לא משמעותי.

והנה יש לך עוד חבר חדש
ואת מרוצה כל כך
אבל גם עכשיו את עדיין לא בטוחה
אם הוא בכלל אוהב אותך
או שסתם הוא רוצה לגעת בך.

כי החולצות נהיות יותר צמודות
החזיות נהיות יותר פתוחות - יותר יפות
ואני כל כך מקנא באותו אחד שכל זה קורה רק בשבילו
ואולי את לא רוצה אותי רק בגללו.

והפסדתי כבר יותר מדי הזדמנויות בגללך
התעמקתי מספיק בגופך וביופייך
ועכשיו היגיע הזמן לקום מהקרשים
כי בעולם יש עוד המון נשים
ואני חייב לעשות את זה מהר בשבילי.
כי את לא שווה אותי !!

בצל שלה

התקרבנו הרבה - אולי יותר מדי,
עכשיו אנו תוהים אם בכלל היה כדאי
בנתיים את כל הקרבה הצל שלה מלווה
לי יש הרגשה שבסוף זה יהיה שווה.

כי עוד מעט שנינו נלמד לאהב
ובשמי ההנאה ביחד נעוף
נדע את הכיף מתוך המשיכה לשאוב
כי זה מה שקורה כשגוף נמשך לגוף.

אין לך שום סיבה להצטער
על מה שלא היה שם בחדר
כי בנתיים הכל עוד עומד באויר
מנסים להנות מאחורי לב שביר.

אתמול שהייתי רק שלך
ואת היית שלי
רצינו להיות יותר קרובים מקרובים
אבל שוב המצפון עמד לפני הליטופים.

אין לי ספק שהעינוי יהפוך בסוף לגירווי
אני מרגיש שבקרוב יבוא השינוי,
ואז כבר לא נוכל להתאפק
לא נוכל לעמוד אחד מול השני בלי להתנשק.

טעיתי שאת רק שלי

ניסיתי להיות גדר בשדה פתוח.
ניסיתי לקטוף כוכב או לעצור ת'רוח
רציתי כל כך שזה לא יקרה לעולמים
חשבתי שאצליח לעצור את הסופה של יצרים פרועים

כנראה שטעיתי שאמרתי / שלעולם את לא תאכזבי
אולי הייתי קצת נאיבי / שחשבתי שאת רק שלי.

עכשיו אני מרגיש כמו עלה שקופל
בשלכת של עצב ודמעות
אני יודע - זה היה בלתי נמנע
מנסה להשתכנע שזה בכלל לא היה.

את נתת לו ברצון ללטף את עורך
הוא נכנס ברצון, עמוק לתוך גופך
את הפלת מגדל של רגש, שנבנה כבר שנה
ופתחת את עצמך, לכבוד פנטסיה ישנה.

אז כנראה שטעיתי כשאמרתי / שלעולם את לא תאכזבי
אולי הייתי קצת נאיבי / שחשבתי שגופך נשאר שלי.

אתם !!!

אתם שהיתם שם על סף הגהנום
ויצאתם בחיים
אתם שעומדים היום מול כל ההכחות
כעדים חזקים

אתם שחוזרים היום לאותו המקום - ונזכרים
אתם שבאים שוב לבית הקברות של אחיכם
ועדיין לא מבינים.

אתם שנותנים לנו רצון וכח לשמור על ארצנו
אתם שנותנים לנו שאיפה להשקיע בה
את כל כוחנו

אתם שמעבירים לנו סיפורים מצמררים
אתם שכמעט הפכתם לקרובים של אלוהים
ויכולים לעמוד כאן היום כיהודים גאים.

שישה מליון אחים

הם מסתכלים עלינו מלמעלה - שישה מליון אחים.
הם מסתכלים עלינו מלמעלה ובוכים או צוחקים
ואנחנו כאן למטה, בכלל לא מבינים
יושבים בפלנטה האחרת - חושבים או נבוכים.

איך יכול אדם לקום בבקר אדם רגיל כביכול
ולצרף אלפים, כמוהו בדיוק, לבני השכול
ואיך יכול אדם פשוט, להחליט על דעת עצמו
להפוך רבים כמותו מאנשים לעצמות.

את זה לא אבין לעולם
שיכול להיות כל כך הרבה רצח ודם
ולחשוב שהכל "הלך" כל כך מהר ושיטתי
זה פשוט מוציא אותי מדעתי.

והנה עוד קבוצה של אנשים - כל כך טובים כל כך תמימים
מוכנסים למות בחוסר אנושיות, בין ארבע חומות, למרות הנעקות
ועכשיו מאוחר אנשים נשארו רק ערימות וערימות.

וגם אם ננסה ונחשוב עוד הרבה מאד זמן, לא נבין לעולם
איך מרשים לעצמם כמה בהמות,
להפוך ששה מליון אנשים לששה מליון שמות.

ולמרות הכל צריך להמשיך ולחיות ולהיות חזקים
כי למעלה עלינו מסתכלים - בוכים או צוחקים.
ובנו כל כך בטוחים -
ששה מליון אחים.

השיר נכתב בעת ביקור באושוויץ אפריל 1994 במסגרת משלחת של הגמנסיה העברית.
הוקרא בטכס הזיכרון המרכזי בו השתתפו אלפי בני נער יהודי מכל העולם.

